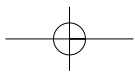
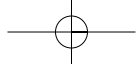


This is life!





## 30 september 2011

We zouden deze morgen ten laatste om negen uur naar Kiéte en Shinga II vertrekken. Dat we pas om 9.30u. vertrekken is heel positief, gezien de ervaringen die we hier hebben met dat vroeg vertrekken.

De brug richting Dinglele ziet er goed uit maar de bruggen in het Congolese binnenland, dat wij kennen, hebben iets ongemakkelijks. We zijn ze amper voorbij de brug als de weg een quasi onoverkooerbare hindernis wordt. De 'aides chauffeur' doen hun werk goed. Met schoppen vullen ze de diepe putten waarna de 4x4 met veel moeite uit de zware hindernis kruipt. Dat scenario herhaalt zich nog een aantal keren eer we in Kiéte aankomen. Eén keer kantelt de auto juist niet. De chauffeur, een man uit de gezondheidszone Dikungu, kent de weg niet. Hij heeft nog nooit in de brousse gereden waar de wegen veel slechter zijn dan in de savanne. Hij lijkt bang. Dikungu ligt in de savanne op een twaalftal kilometer van Tshumbe.

De verwelcoming in Kiéte verloopt anders dan de vorige keren. De vorige 'coutumier' is blijkbaar op pensioen gesteld en vervangen door twee jonge gasten. De ene klopt op een soort tweelingklok (losambi), de andere op de grote platte trommel (lokombe). Zoals overal in de broussedorpen waar we tot nu toe stopten, komen in de kortste keren mannen, vrouwen en vooral veel kinderen ons bekijken. Het nieuwe 'Centre de Santé' ziet er beter uit dan we verwacht hadden na de discussie gisteravond met Henriette en Pierre. Het is echter verre van klaar voor gebruik. De muren zijn bezet en in de meeste lokalen ligt al een gecementeerde vloer. Er hangt zelfs al een voordeur, een achterdeur nog niet. Yves en Emery houden hun evaluatie in het nieuwe én in het oude gebouw. De bijeenkomst in het nieuwe

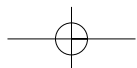


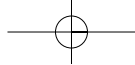
Ergens onderweg naar Kiéte:  
school in open (!) lucht.

gebouw is een soort volksvergadering in aanwezigheid van de notabelen van het dorp en het gezondheidscomité. De afwerking van het 'centre' komt ter sprake en ook de verwachtingen die wij, de financiers, hebben. Er wordt overeen gekomen dat voor ons vertrek een bindend afwerkingscontract zal opgesteld worden dat door alle partijen (Yves voor Gent, Pierre voor het BDOM, de chef van het dorp) moet ondertekend worden. Al voor we verder reizen naar Shinga II is het klad van dit contract opgesteld. Tegen valavond zullen we weer langskomen om het contract te tekenen.

De weg naar Shinga II is wat beter dan vorig jaar maar echt doenbaar is toch wel iets helemaal anders.

De evaluatie in Shinga II is heel interessant. Emery is echt een 'kei' in het positief evalueren. Hij is zeer direct, legt de zwakke punten bloot, confronteert maar biedt ook haalbare oplossingen aan. De geëvalueerden weten soms niet





waar ze het hebben. Vooral de financiële kant van het 'centre' is, zoals op nogal wat plaatsen alhier, een zwak punt waar Emery diep op ingaat en de juiste richting aanwijst. Na de evaluatie eten we wat.

Als we weer richting Kiéte vertrekken is rechtover het 'centre' een uitvaart van een driejarig kind aan de gang. Het lijkt wel een feest. Er is luide muziek, er wordt gedanst, luid gepalaverd en plots komt een harmonie van dwarsfluiten en trommels aangewandeld.

#### Noot dd. 6 januari 2012.

Ik had vandaag echt het gevoel dat ik hier een enorme kans gemist heb. De gehele tijd van ons verblijf in Shinga II was er luide muziek uit een grote blaster. Terwijl ik de fanfare aan 't filmen was, wist ik nog niet dat er een begrafenisritueel doorging. Dan kwamen plots mensen op mij afgelopen die eerst wat raar reageerden op mijn gefilm maar me dan vroegen of ik het dode kind wilde filmen en fotograferen. Ik zou dat zeker niet gedaan hebben maar nu realiseer ik mij dat ik de kans gemist heb om met de ouders en de familie te praten. Het zou hen vermoedelijk in hun verdriet wat 'geholpen' hebben te weten dat een blanke, zoals in mijn geval, ook kinderen vroegtijdig kan verliezen. Te doen volgend jaar?



Het contract wordt getekend in Kiété.



Mooi!

De terugweg verloopt relatief vlot. In Kiéte wordt het contract met de engagementen van alle betrokkenen getekend. Iets na valavond zijn we thuis.

We zijn voor het avondmaal uitgenodigd bij Marie-Ghislaine, een van de artsen van het ziekenhuis. Eén van de gerechten, naast rijst, maniok, kip en geit: stekelvarken of chimbric, shidi in het Tetela. Lekker!

